

Publicerad 2014-10-16 23:04 av elisophie

Om destruktiv kärlek.

"Pappershjärta"

När jag föddes

Var det natten efter Valborg

Då höga lågor slickat skyn

Och jag har fått höra att min mamma tittade på mig hela första natten som nyfödd

Och att jag var helt lugn

17 år senare

Stod jag på en äng och hade min första fylla

Natten efter Valborg

Och det stank fortfarande rök om mitt hår

Och det stank fortfarande från kvistarna i högen

Lämnade brännmärken på mina fingertoppar

När jag försökte hålla en kvist i handen

För jag tänkte på att ingen hade hållit någon av dom skrikande flickorna i handen från medeltiden

Där det räckte att va kvinna

Där det aldrig gick att vinna

Om du föddes utan slang mellan benen

Det är väl den där svaga genen

Där det räckte att höja rösten

För att brännas på bål

När dom brändes upp som häxor

Fastspända på pålar

Med klänningar gjorda av papper

Natten efter valborg

Tillbaka i mitt känslokaos

01.02

Och jag fyllde 17 i ensamhet med elden som speglades av i mina ögon

När jag egentligen bara ville hem

Och jag var precis som en nyfödd

Aldrig förr hade jag känt alkoholens rus

Utan en aning om att jag kommande år skulle gömma mig

Helg efter helg i något radhus

För att supa skallen i bitar

Så jag kysste någon ny

Höll om någon annan

Och jag tänkte att det är som att han ritar dit sina läppar på hela min kropp

Men jag hade andras ögon innanför min ögonlock

Så jag kastade mitt hjärta i det som kvarstod av valborgsbålet

Och hörde hur det sprakade
Knastrade
Knakade
Brändes upp
Och jag tänkte på att han hade en ny flickvän som inte var jag
Och under ett och ett halvt års förhållande
Så lekte han alltid med tändstickor
Medan mitt hjärta var gjort av papper
Och jag var brännbar
Så tänd eld på mig

Ett år senare
Valborg i någon stadspark
Och jag var dum och fyllekär
Gömde mig i någons knä
När vodkatårar föll nerför mina kinder
Sökte med blicken
Såg bara pappershjärtan i brand och hur allting brinner
När jag såg min gamla syster i allt förutom blod
Som stod på meters avstånd från mig och höll någons hand som inte var min
Medan hon hällde vitt pulver
Likt glitter
Till ljudet av evigt fnitter
Över huvudet, in i näsan
Som en gloria av missbruk
Och hon en ängel av missförhållanden
Frånvarande föräldrar
Ignoranta vuxna
Och jag klarade inte av att se mer
Men när jag vände mig om igen till min pojkvän för stunden för ännu en spetsad kyss
Hade han redan gått sin väg
För han hade tydligen flickvän
Och han lekte med tändstickor medan hennes hjärta var gjort av papper

Att han var en pyroman
Kunde jag aldrig gissa då
Nej vad kunde jag anta då
När han sa att det var slut
Mellan sig och sin flickvän
När han ringde mig kväll efter kväll efter kväll efter kväll

Men hans flickvän var madonnan
Medan jag var horan
Eller mer, något snabbt, något säkert på någon fest
För honom
När han blev så mycket mer än så för mig
Och det var aldrig ens meningen
Men jag ville älska honom med hela mitt inre
Trots att mitt hår doftade krig, aska och år av springande, springande och jag springer bort från alla som vill
komma under mitt skinn
Veta mina hemligheter
Men älskling, jag är en katalog av kaos
Så jag försökte glömma honom med någon annan som såg mig likt en gudinna upphöjd i skyn
Och älskling, är du med mig blir du nekrofil
För jag är död på insidan
Så när jag dör
Fysiskt
Bränn mig
Sprid min aska
Över havet
För jag är brännbar med ett hjärta gjort av papper
Och han var pyroman
Men den vackraste pyromanen jag någonsin sett

Så älskling, jag låter dig tända eld på mig
Med din kärlek som bensin
Så blir jag likt lågorna på Valborg
Och likt häxorna på pålarna i pappersklänningar
Och likt mig eget hjärta gjort av papper
Och likt dina eviga tändstickslekar som aldrig slutar
Så bränn upp mig

Jag kan vara ditt valborgsbål

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren elisophie med Poeter.se id #41312 innehar upphovsrätten